

Læs også de andre bøger i serien

Svingens mørke verden:

Den onde lærer
Manden med seks fingre
Kappen
Bødlerne på kirkegården
Den vanartede elev
Ondskabens kælder
Skattekortet
Den døde onkel
Helt alene hjemme
Optagelsesprøven
Spådommen

1

Familiens store hemmelighed

Emilie indrømmede blankt, at hun var bange. Meget bange. I dag fyldte hun nemlig ti år.

Hun var godt misundelig på sine klassekammerater, som alle sammen fik lov til at holde en stor fest på deres tiårsdag. Selv måtte hun tage til takke med for første gang i sit liv at få adgang til det forbudte værelse, som i virkeligheden hed Tordensalen. Emilie kendte selvfølgelig familiens kæmpestore hus ud og ind, men hendes forældre havde altid omhyggeligt sørget for at holde Tordensalen aflåst. Det

skulle dog alt sammen blive anderledes nu. Fra og med i dag var hun gammel nok til at få del i familiens store hemmelighed.

”Så går vi, søde Emilie,” sagde mor og lagde en hånd på hendes skulder.

Hendes stemme dirrede af nervøsitet.

”Okay,” sagde Emilie og kiggede op på hendes alvorlige ansigt. ”Men hvad er det egentlig, der skal ske?”

”Det vil du snart få at se,” sagde hendes mor.

Sammen gik de gennem den lange gang med de mange gamle familieportrætter på væggene. Og pludselig stod hun der, foran de statelige fløjdøre, som førte ind til Tordensalen. Langsomt gik dørene op, og derinde stod de alle sammen: hendes far, onkel og tante, fætter og kusine, og sidst, men ikke mindst bedstemor, der havde været

den første til at fortælle Emilie om den store betydning, tiårsdagen havde i deres familie.

”Velkommen,” sagde far. ”Og tillykke med denne, din ganske særlige dag, Emilie.”

”Tak,” sagde Emilie og trådte ind i det store værelse.

Også her hang der store malerier på væggene. Et af dem forestillede huset i stormvejr, et andet var fra en mørk skov, og bag hendes far sås et stort portræt af en gammel mand. Emilie vidste, at det var hendes tipoldefar, ham, der havde bygget huset her for næsten 200 år siden.

”Vi har ventet med længsel på denne dag, Emilie,” fortsatte far. ”Som du ved, har vi mange traditioner i vores familie. Men nogle er vigtigere end andre, og det, der skal ske i dag, er det allervigtigste.”

Emilie tog en dyb indånding og ventede

